

Tuần Báo Vô Vi

Quy Hội Tình Người

1 tháng 11 năm 2009

Số 69

Thiền Viện Vô Vi Quy Hội Tình Người

51 Malone Rd,

Mareeba, QLD 4880, Australia

Tel/Fax: +61 (8) 9450 7416

Di động: 0422 091358

Email: quyhoitinhnguoi@gmail.com

Website: www.quyhoitinhnguoi.org

Tuần này:

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Vườn Thơ Bạn Đạo
- Thi Ca của Đức Thầy

Tờ báo hàng tuần của Thiền Viện Quy Hội Tình Người dành riêng phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Trong gia đình muốn tạo hòa khí thì phải làm sao ?
- 2) Điểm Từ Bi do đâu mà có ?
- 3) Tại sao con người có thể trở nên người ác ?
- 4) Muốn giải quyết, dẹp bỏ tự ái thì phải làm sao ?
- 5) Độ hành là sao ?
- 6) Bé ra đi mọi người thương nhớ thì phải làm sao ?
- 7) Bé có sự mệnh thiêng liêng gì không, sao mỗi khi Bé về đây cả nhà đều vui như dịp Tết, vậy Bé cho biết lý do ?
- 8) Làm người có gì sung sướng như ?

Lời Ban Biên Tập: Mãi đến cuối tháng 10 năm 1991, Đức Thầy mới thỉnh thoảng viết kệ cho các câu đáp.

Copyright © 2009 Quy Hội Tình Người. All rights reserved.

<i>Ngày 25 tháng 09 năm 1991</i> 1) Hỏi : Trong gia đình muốn tạo hòa khí thì phải làm sao ? Đáp : Thưa, phải cố gắng nêu cao điểm Từ Bi của mỗi một người trong gia đình thì hòa khí sẽ được tràn ngập, sự thương yêu càng ngày càng tăng, thích hợp với thiên ý, sống chết có nhau, trước sau như một.	2) Hỏi : Điểm Từ Bi do đâu mà có ? Đáp : Thưa, bất cứ khía cạnh nào tốt cũng có thể khêu dậy điểm Từ Bi, hạnh ấy có sẵn trong mọi người, nó cũng là liều thuốc trị tâm bệnh. Mọi người trong gia đình đều biết được điểm tốt lẫn nhau thì hạnh phúc sẽ tràn đầy trong gia cang, biến gia đình thành một ngôi chùa của cần khôn vũ trụ, ảnh hưởng láng giềng và bạn bè càng ngày càng yên vui, làm việc cho mọi việc đều tốt ở tương lai, không đề cao điểm sai của mọi người mà sanh ra thù hận vô ích, tạo tự ái cho đối phương, biến thành gian dối bất chánh, âm khí sẽ tràn ngập trong gia cang, ma quỷ có thể lợi dụng bất cứ lúc nào! Mất hạnh đức sẽ chuốc lấy sự buồn tủi mà thôi.
3) Hỏi : Tại sao con người có thể trở nên người ác? Đáp : Thưa, tự ái quá nhiều tự cô lập lấy tâm thân, cam lồ thủy vận không lưu thông đều đặn trong tâm hồn nữa thì mới nảy sanh ra ác ý, một là muốn tự hủy, hai là muốn hủy diệt người khác, không có lối thoát, luân hồi mãi mãi trong bể khổ trần gian hay là địa ngục, đã tối lại càng tối thêm, trí tâm mất vị trí phát triển.	4) Hỏi : Muốn giải quyết, dẹp bỏ tự ái thì phải làm sao ? Đáp : Thưa, muốn dẹp bỏ tự ái thì phải tự tâm mở hướng về lãnh vực thanh tịnh sẵn có trong nội tâm, dứt bỏ tất cả ngoại lý sâu cạn từ bên ngoài đưa đến mà tự áp dụng ý niệm thanh cao hướng về nguyên lý Nam Mô A Di Đà Phật, trong vòng sáu tháng thì mọi việc sẽ bắt đầu được yên, và tự ái sẽ từ từ tan biến mất, từ lời nói và hành động cũng sẽ thay đổi trong nguyên ý thanh cao. Cho nên Bé thường nói: <i>Bộ óc của loài người là vô giá, nó là vật báu của thời đại, tùy duyên độ hành.</i>
5) Hỏi : Độ hành là sao ? Đáp : Thưa, độ hành là bước trên những bước đi thanh tịnh và sáng suốt.	6) Hỏi : Bé ra đi mọi người thương nhớ thì phải làm sao ? Đáp : Thưa, mọi người thương nhớ Bé thì phải trì tâm tu luyện như Bé đồng hành đồng tu thì mới có cơ hội tương ngộ trong tâm, cũng như trước mắt phàm của hành giả.
7) Hỏi : Bé có sự mệnh thiêng liêng gì không, sao mỗi khi Bé về đây cả nhà đều vui như dịp Tết, vậy Bé cho biết lý do ? Đáp : Thưa, khi Bé mang xác phàm về đây, thì mọi người đều có cơ hội nhìn và kiểm chứng lại có phù hợp với lời đồn đãi ác ý của tình đời hay không? Và có cơ hội trực tiếp nghe những lời phân giải thanh nhẹ hòa khí, hồi sinh như dịp Tết. Bé có nhiệm vụ thiêng liêng quan trọng nhưt, là tự sửa mình từ tâm lẫn thân trong chu trình tiến hóa, ảnh hưởng mọi người tự hướng về sự cao đẹp thức tâm trong nguyên lý vô sanh và an vui.	8) Hỏi : Làm người có gì sung sướng nhưt ? Đáp : Thưa, làm người chịu tu sửa và tiến hóa tâm lẫn thân là sung sướng nhưt!

Lời Vàng Tiếng Ngọc

Nguyên Diễn Chung Hình (tiếp theo)

...

Thầy: Thanh điền có bạc tí cũng mua không được, rồi đây mỗi người có sự chuyên môn, rồi chuyên môn họ sẽ phát triển chuyên môn rất giỏi, mỗi ngành, ngành nào cũng là chuyên môn giỏi, mà thực tâm phục vụ chứ không có xảo trá nữa, hết sự xảo trá rồi. Họ thấy họ trường sanh bất tử không có sự xảo trá nữa. Còn họ thấy nghĩa là tôi bữa nay có tiền, mai hết tiền tôi làm cho có tiền nhiều, tôi đè ép thằng kia, tôi bóc lột thằng nọ, rồi rốt cuộc họ không có tiền. Mọi người tu rồi đây sẽ tiến, tiến để phục vụ, hy vọng mình được phục vụ nhiều người, hy vọng mình được phục vụ cho tất cả mọi người vạn linh chứ mình không có hy vọng làm cho mình một chút nhỏ nhen nào hết thì xã hội nó sẽ tốt và cái đạo nó sẽ dễ tu hơn hồi xưa.

Bạn đạo: ... (nghe không rõ).

Thầy: Anh nói anh bị đọa là anh khuyên người ta tu đi, rồi anh bỏ lại anh không có tu, đọa là gì, là đi xuống. Nói: “*Tao tu hay, tao tu một chút được rồi, tụi bây tu đi*”, mà nói thằng tu nó đi lên đó trước rồi mình còn lọt tọt ở đằng sau là mình thấy quá chết cha mình chỉ nó tu, mình còn ở đây là mình bị đọa là mình ở dưới thấp, người ta ở trên cao, kêu bằng đọa là vậy đó. Ở lại cái điểm của mình cũng không có hay là xuống thấp hơn nữa, kêu bằng bị đọa. Thiếu gì người viết sách ở Việt Nam này viết hay lắm, coi vô tưởng bà đó đắc đạo rồi nhưng mà té ra chưa có kí lô nào hết. Mấy thằng theo cuốn sách đó, nó tu nó tiến hóa, còn mấy bà đó hiện tại bây giờ cứ lẩn quẩn ở dưới, bởi vì chưa có tu, chưa chịu tu. Kêu người ta tu mà chưa chịu tu thì y chưa có tin, chưa tin lấy khả năng của y. Đọa là đọa vậy, chứ không phải nói gì đâu mà đọa, bây giờ có chửi ông Trời, ông Trời cũng không có đọa mình. À! Chính mình làm cho mình phần uất rồi mình mới đọa mình. Mình gây sự bức tức cho mình đó là mình đọa mình. Mình so đo, mình tính hơn tính thua là mình đọa mình. Mình đóng cửa lại, còn mình mở ra cho tất cả mọi người là tôi, tôi là mọi người không có cái gì đọa hết. Mình ở trong cái lý thuyết đó không có đọa.

Bạn đạo: Ông Mã Tổ đó khám xong lỗ mũi rồi mới nói pháp cho dân chúng thì có một ông già. Ông tới lạy Mã Tổ. Mã Tổ hỏi: “*Cháu hỏi ngài là ai?*” Ông già nói: “*Thưa ngài, tôi hỏi trước đây là năm trăm năm thời Phật Ca Diếp còn sống đó, thì tôi cũng có nói pháp. Tôi trả lời một câu hỏi khi người ta tới hỏi tôi chứ bậc đại tu hành vậy có rơi vào nhân quả không? thì ông mới trả lời chẳng có rơi vào nhân quả*”, bị vì vậy cho nên ông bị đọa làm thân con chồn, kêu là con chồn đồng tới năm trăm kiếp và năm trăm kiếp. Từ cái thời Phật Ca Diếp Thích Ca cho tới cái thời ông Mã Tổ khoảng chừng sáu bảy trăm năm. Như vậy là trong năm trăm kiếp chồn ông trải qua gần sáu bảy trăm năm, ông muốn nhờ ông Mã Tổ và nói: “*Thôi xin Ngài cho tôi một lời khai thị để tôi chuyển kiếp của tôi*” thì ông Mã Tổ nói “*Ông hỏi đi.*” Ông kia hỏi: “*Như vậy bậc đại tu hành có rơi vào nhân quả không?*” Ông Mã Tổ trả lời “*chẳng mê mờ nhân quả*” nghĩa là không có làm nhân quả, ông trả lời vậy đó. Ông kia tự nhiên ngộ liền, biết liền thức tỉnh liền thì ông mới vái lạy Mã Tổ. Ông nói vậy thì thưa Ngài, hôm nay nhờ có lời nói của Ngài mà tôi thoát được cái kiếp cáo đồng, vậy thì bây giờ xin Ngài hãy cho làm thủ tục nghĩa là an táng theo cái nghi lễ mà tăng thì xác tôi nó nằm ở sau núi ở đó, vậy là xong ông cúi đầu, ông chào ông đi. Trưa đó ông Mã Tổ hợp các tăng chúng lại. Ông nói “*bây giờ quán này sửa soạn đi đưa đám ma ông thầy*”. Xung quanh mấy tăng chúng nói đâu có ai chết đâu ta, tới chừng ông cầm cây gậy, ông dẫn vô hóc núi, ông chỉ ra một cái xác chồn nằm đó chết. Do đó một câu nói không mà bị năm trăm kiếp làm chồn cáo.

Thầy: Tài liệu đó anh ở đâu anh lượm ra được.

Bạn đạo: Trong cái tài liệu của ông Mã Tổ.

Thầy: Họ viết sách ra, họ viết sách ra để cho chi, để cho anh suy luận. Còn năm trăm năm về trước với năm trăm năm về sau con chồn cũng không biết được, anh thấy không? Anh phải có óc suy luận, cho nên nói tu người ta cảnh cáo hồi đó con người chưa có cái pháp để hành chỉ nói rằng lựa lời nói nhẹ nhàng, rồi từ từ hiểu sâu tới chân lý mới được giải thoát về lý luận mà thôi. Thành ra họ đặt ra cái này, đặt ra cái kia để cảnh cáo con người và xây dựng con người tiến tới cái sự thanh nhẹ thay vì nặng nhọc, tự đắc. Anh thấy không? Đó, cho nên

lời đó là lời giáo dục những người tu ở sau này không nên tự đắc, nếu mà tự đắc là bị sa đọa. Người ta cảnh giác như vậy đó, chớ còn nói đúng cái lý mà như con chồn như cái kinh đó nói. Sách nói chớ không có sự thật, cũng như Tây Du Ký anh thấy Tam Tạng thỉnh kinh này kia nọ mà anh càng tu anh thấy phần hồn anh là Tam Tạng thỉnh kinh rồi. Anh thấy không? Anh thấy chỗ nào là Ngộ Không, anh thấy chỗ nào Trư Bát Giới, chỗ nào là Sa Tăng. Ở trong bản thể anh hết trội, trong trí tuệ của anh hết rồi, đâu có phải ở ngoài nhưng mà mình tin mình đi kiếm ông Sa Tăng, mình đi kiếm...(thầy cười), chết đi sống lại kiếm hoài, kiếm không ra ông. Ông là mình, là phần hồn đó, bị đủ thứ hết. Đó, Tây Du Ký nó cũng ở trong đó, những người tu thức giác rồi, họ làm ra cái bài để cho người sau này có ăn học tiến hóa rồi mới tìm hiểu lấy họ, rồi phân tách trong Tiểu Thiên Địa họ, nó đủ nhân vật trong đó không thiếu gì hết. Cho nên, nhiều người coi sách kinh, không phải là như vậy, sách kinh để chúng ta suy luận tiến hóa mà hạng nhất là những người bên Vô Vi này lấy cái điển đo cái lời. Bởi vì lời văn tự nói không hết chuyện của người tu, không bao giờ nói hết được hết. Chính anh tu chút đó mà bây giờ anh viết hết công chuyện anh tu, hành trình anh tu. Anh viết không hết, anh tả không hết, tả không hết chớ không tả hết đâu, mà viết không biết bao nhiêu cuốn sách. Anh viết từ ngày anh biết Vô Vi này. Anh tu tới ngày nay mà anh viết từ li, từ tí, từ ngày, từ giờ. Anh đem ra người ta coi cũng thích thú lắm, ai cũng muốn kiếm ông Tòng. Nhưng mà kết luận anh phải chỉ cho họ hiểu ông Tòng là ai? Đó, lúc đó mới giúp người ta được. Từ những cái kinh đó, sau này cũng có nói rõ trong đó, rốt cuộc rồi họ cũng chỉ quy nguyên trở lại, hiểu lấy họ là hào quang tự giác. Hào quang là tự giác chớ không có gì hết. Các chư Phật đều nói là hào quang tự giác nhưng mà họ không hiểu, coi kinh rồi mê trong cái kinh mà nhớ cái chuyện đó sai lạc hết trội, không có trúng. Cho nên không phải là tôi nói nhiều người coi kinh để suy luận và hiểu nhưng mà lấy cái điển xét đoán nó mới thấy hay, còn không lấy điển mà lấy cái phạm tâm là điều bị kẹt và lạc đường lối hết trội không tiến được. Cho nên càng đọc càng chậm thấy nó an tâm vậy mà nó chậm bởi vì nó không hiểu cái giềng mối, còn hiểu được cái giềng mối là một chút nó ngộ rồi, một chút xiu nó ngộ rồi.

(còn tiếp)

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy -- Sài Gòn ngày 07/08/1977)

Sinh Hoạt Ban Đạo Thể Giới

Thông Báo Của Ban Tổ Chức Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp”

Kính Thưa Đức Thầy,
Kính Thưa Quý Bạn Đạo,

Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp” đã được tổ chức thành công tốt đẹp, và tất cả những niềm vui hạnh phúc đó đều nhờ sự quang chiếu và chứng tâm của Bề Trên, của Đức Thầy, cùng với tất cả những tấm lòng thành, trung kiên đoàn kết của bạn đạo. Chúng con, các anh chị em trong Ban Tổ Chức xin phép mượn lá thư này để tỏ lời chân thành nhất, cảm tạ đến Bề Trên, đến với Đức Thầy, cùng toàn thể quý bạn đạo đã tin tưởng và cho phép chúng con có cơ hội phục vụ Vô Vi, phục vụ Đạo Pháp.

Nhân dịp này, chúng tôi, Ban Tổ Chức Đại Hội cũng xin thông báo rõ ràng về số tiền còn dư lại, đã được báo cáo trong ngày lễ bế mạc đại hội là sẽ giao tận tay cho Đức Thầy để Đức Thầy tùy nghi sử dụng. Tiếc thay ! Ý định này đã không thực hiện được vì sự ra đi của Đức Thầy kính yêu.

Sau khi tổng kết tất cả các dịch vụ chi thu cho Đại Hội, số tiền còn dư lại là: \$10,380.00 USD trong quỹ của Đại Hội. Để giải quyết số tiền còn dư trên, Ban Tổ Chức xin đưa ra những giải pháp như sau để bạn đạo được toàn quyền lựa chọn:

1. Số tiền còn dư lại sẽ được chia đều cho 345 bạn đạo và mỗi người sẽ được hoàn trả lại khoảng \$30.00 USD. Những bạn đạo nào xin hoàn trả lại số tiền dư này, xin vui lòng gửi email về: voviduahanhdaophap@gmail.com và ghi rõ tên họ (Tên ghi trong check), địa chỉ và số phone hoặc liên lạc với các trưởng ban ghi danh vùng mình.
2. Bạn đạo nào không muốn nhận lại số tiền dư thì Ban Tổ Chức sẽ sử dụng tất cả số tiền này vào việc ấn tống kinh, băng sách, CD, DVD để góp phần phục vụ trong việc lưu trữ, phát triển cũng như quảng bá rộng rãi Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp tới đại chúng.
3. Thời hạn cuối cùng để bạn đạo thông báo cho chúng tôi biết nhận lại tiền/ không nhận tiền là ngày **30/11/2009**. Sau ngày này, số tiền còn lại sẽ được sử dụng vào việc ấn tống kinh, băng sách, CD, DVD... của Vô Vi.

Ngoài ra Ban Tổ Chức đang dự trù ấn tống DVD Đại Hội “*Du Hành Đạo Pháp*”. DVD này sẽ được ra mắt và làm quà tặng gửi đến quý bạn đạo đã tham dự Đại Hội DHĐP nhân dịp lễ Giáng Sinh 2009. Những bạn đạo không tham dự muốn nhận DVD Đại Hội xin vui lòng liên lạc với BTC qua email trên.

Những thắc mắc hoặc đóng góp ý kiến xin vui lòng liên lạc về email: voviduahanhdaophap@gmail.com

Cuối thư, chúng con kính xin Bê Trên, kính xin Đức Thầy minh chứng và quang chiếu cho tất cả việc làm của chúng con. Chúng tôi chân thành cảm ơn sự lưu ý và ủng hộ của toàn thể quý bạn đạo.

Thành thật cảm ơn quý bạn đạo.

Ban Tổ Chức Đại Hội “*Du Hành Đạo Pháp*”

Đồng kính gửi đề nhờ đăng lên các tuần báo:

- Tuần báo Phát Triển Điện Năng - www.vovinet.org
- Tuần báo Quy Hội Tình Người - www.quyhoitinhnguoiviet.org

Thông Báo Về Việc Tổ Chức Đại Hội “*Du Hành Đạo Pháp 2010*”

Trong Chơn Kinh 12, đã được phát hành tại Đại Hội Du Hành Đạo Pháp 2009, Đức Thầy đã nhấn nhủ như sau: “... Người tu Vô Vi có cơ hội họp mặt với nhau trong mỗi Đại Hội là trong tinh thần xây dựng. Nhìn nhau coi thử người này có thiện tốt không? Mặt tươi, mắt sáng không? Đó, là cũng đủ trả lời cho chúng ta, chỉ dẫn cho chúng ta đường phải đi. Cho nên chúng ta luôn luôn có Đại Hội chung vui. Huỳnh đệ có cơ hội bạc bòn bắt cứ ở góc trời nào trong tinh thần xây dựng dẫn tiến, tu tâm sửa tánh rõ ràng.”

Trong Đại Hội, Đức Thầy đã có lời di huấn quý báu khi Ban Tổ Chức (BTC) hỏi Đức Thầy muốn chỉ dạy gì thêm và lời di huấn như sau:

“*Cứ theo đó mà làm, theo đó mà đi*”

Lời nhấn nhủ tuy đơn sơ, mộc mạc và ngắn gọn, nhưng lại hàm chứa một chân lý siêu việt tròn đầy, có thể nói là được thu gọn thành gói hành trang đầy đủ cho suốt cuộc hành trình tu học của các bạn đạo Vô Vi.

Và cũng trong ngày lễ bế mạc đại hội “Du Hành Đạo Pháp 2009”, BTC đã được bạn đạo nhiệt tình ủng hộ và kêu gọi chúng tôi hãy tiếp tục vai trò tổ chức Đại Hội Vô Vi thường niên để bạn đạo có cơ hội, hội tụ hằng năm cùng nhau hàn huyên, trau dồi học hỏi. Để đáp lại thịnh tình và lòng tin tưởng đó, chúng tôi đã hứa với bạn đạo là sẽ trình thỉnh nguyện thư cùng với danh sách của đa số bạn đạo đã ký tên thỉnh nguyện gửi đến Đức Thầy. Ý thỉnh nguyện thư của các bạn đã được trình lên Đức Thầy trong những ngày còn lại của Đức Thầy trong cõi Ta Bà này và cuối cùng Đức Thầy đã ra đi để lại bao thương xót cho tất cả anh em chúng ta.

Tuy Đức Thầy đã ra đi, nhưng Pháp Lý và Tinh Hoa của Người vẫn còn lại, vẫn tiếp tục nảy mầm, cắm sâu vào những chơn linh Vô Vi đang tiếp tục phát triển trật tự theo chiều hướng diu dặt hơn 50 năm hoằng pháp của Đức Thầy. Và cũng theo thời gian, tất cả những di sản tâm linh vô giá mà Đức Thầy đã để lại cho bạn đạo, cho nhân sinh sẽ được bạn đạo Vô Vi khắp năm châu truyền bá rộng rãi bằng những hành động thực chất. Song song với sự truyền bá này, bạn đạo cũng sẽ học hỏi thêm lẫn nhau hạnh hy sinh nhẫn nhịn, như những viên gạch tâm linh bé nhỏ, liên tiếp lót đường cho thế hệ kế tiếp qua những chương trình tu tập, phục vụ của các hội Vô Vi tại địa phương và được liên kết, thống nhất bằng những chương trình Đại Hội Vô Vi hằng năm mà Đức Thầy đã gọi là: “Tết Vô Vi”.

Với những lời nhắn nhủ trong Chơn Kinh 12 và lời di huấn của Đức Thầy cũng như tôn trọng ý nguyện của bạn đạo tham dự Đại Hội qua Thỉnh Nguyện Thư nói trên, đồng thời cũng để giữ truyền thống và tập tục Đại Hội “Tết Vô Vi” hàng năm, cho nên tất cả những chương trình giá trị tâm linh cao cả này sẽ được BTC Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp” tiếp tục duy trì và phát huy bằng niềm tin, bằng ý chí cùng với tinh thần phục vụ thiết thực, vị tha.

Ban Tổ Chức chúng tôi sẽ hợp tác cùng quý bạn đạo, đứng ra tổ chức **Đại Hội Vô Vi “Du Hành Đạo Pháp 2010”** tại Florida, USA, trong dịp lễ tưởng niệm 1 năm ra đi của Đức Thầy kính yêu. Đại Hội Vô Vi Du Hành Đạo Pháp 2010 sẽ được tổ chức trên chuyến du thuyền trên vùng biển Đại Tây Dương và cũng là nơi an nghỉ cuối cùng của Đức Thầy. Chúng tôi sẽ thông báo thêm tin tức về việc ghi danh một khi có đầy đủ chi tiết. Hy vọng với tất cả tấm lòng thành cùng ý chí đồng nhất, chúng ta sẽ cùng nhau vay pháp trả pháp, nối vòng tay lớn, nêu cao ngọn đuốc Vô Vi, và cùng nhau tiếp tục cuộc hành trình “**Du Hành Đạo Pháp**” mà Đức Thầy đã đề ra.

Một lần nữa, chúng con xin chân thành cảm tạ Bề Trên, cảm tạ Đức Thầy đã soi sáng và hướng dẫn cũng như chứng tâm cho những công việc làm của chúng con. BTC Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp” cũng xin chân thành cảm tạ tất cả bạn đạo đã ủng hộ, hoan hỷ và tận tâm đóng góp phục vụ trong những ngày đại hội vừa qua với tinh thần phục vụ vị tha, vô quái ngại. Những sự phát tâm đóng góp của tất cả các bạn đạo sẽ tạo điều kiện và môi trường cho thế hệ tương lai đóng góp, tiếp tục góp phần xây dựng và phát triển Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp một cách trật tự và rộng rãi hơn, đồng thời cũng góp phần vào việc truyền đạt những lời giảng dạy của Đức Thầy sâu rộng đến với quần chúng.

Kính Thư,
Ban Tổ Chức Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp”

Đồng kính gửi đề nhờ đăng lên các tuần báo:

- Tuần báo Phát Triển Điển Năng - www.vovinet.org
- Tuần báo Quy Hội Tinh Người - www.quyhoitinhnguoi.org

Vườn Thơ Bạn Đạo

NHỚ ON THẦY

Thương nhớ vô vàn Đức Vĩ Kiên
Công ơn truyền pháp Vô Vi thiền
Ráng về xứ sở thăm lần cuối
Nhấn nhủ đàn con tạo phước duyên
Danh lợi tình tiền đời cõi tạm
Công phu thiền định tiến siêu nhiên
Tâm không giải thoát về nguồn cội
Tuồng niệm tạ ơn Phật Vĩ Kiên.

Cà Mau, 26-10-2009
Út Hoa kính bái

ĐI CHÙA

Ngày nào cũng viếng nhiều cảnh chùa
Nhang đèn hoa quả chẳng cần mua
Cúng dường món pháp, dâng hợp lý
Vô tình gió cũng, vì vu đùa
Khoa văn giảng dạy, học thành thực
Huyền năng khai triển, bí truyền xưa
Phật tâm bảo pháp, ai cũng có
Mỗi người Phật tánh, mỗi cảnh chùa.

Củ Chi, 08-10-2009
Bá Tùng

VẠN VẬT THÁI BÌNH

Vạn vật thái bình, nguyện đem thiền
Tâm bi phát triển, chứng huyền thiên
Tình thương vạn vật, cao cả rộng
Bao trùm thiện ác, kẻ tạo phiền
Vì tâm thức mở, không đồng nhất
Ý thức khác nhau, đối tự nhiên
Thực hiện lời niệm, khi tĩnh tọa
Mang đến thái bình, khắp mọi miền.

Củ Chi, 26-10-2009
Bá Tùng

THIỀN ĐƯỜNG TRONG TÂM

Ham thích dạng ngoài của tốn nhiều
Bây giờ đối cảnh thật điu hiu
Tổ Sư ngày giỗ đành bỏ đói
Cửa Thiền vắng ngắt giống chợ chiều
Thiền Ca ai dám vào hò hát
“Sức khỏe hỏi thăm” kẻ quá liều
Tổ phán: “Duyên lành là gặp Pháp”
Thiền đường tâm khảm thật mỹ miều.

Sài-Gòn, 25-10-2009
Minh Gót

DI CHÚC ĐỨC THẦY

Tiếng nói yêu dân lúc cuối đời
Đạo đồng cang quý chẳng hề vơi
Tro tàn xá lợi hình hài cuối
Chuyển hoá biển trời cứu bể đời

Cà Mau, 14/10/2009
Phúc Tâm

BAN ÂN ĐIỂN

Bây chừ phát triển tu nhiều miền
Đệ tử hướng tâm về Vĩ-Kiên
Mong muốn Đức Thầy ban ân điển
Cuối cùng tự luyện điển siêu nhiên
Người người ai cũng có tâm Phật
Ý mã giữ cầm ngộ ThánhTiên
Ai biết phá mê thì đắc đạo
Một đàng thẳng rặng đến Tây Thiên.

TPHCM, 26-10-2009
Minh Gót kính bái

**NỤ CƯỜI BÍ ẨN
TRONG HÌNH TRÊN BÀI VỊ
NGÀY THẦY LIỄU ĐẠO**

Nụ cười bí ẩn sâu xa
Đố ai biết được Thầy ta nghĩ gì ?
Năm mươi năm độ ngươn kỳ
Việc làm ai hiểu, thuận, nghi xa gần
Hòa vào các giới các tầng
Hạ mình sinh hoạt bình dân người thường
Phá mê phá chấp ai tường ?
Miếng ăn thức uống cân lường nguyên do
Từng từng lớp lớp thuận cho
Dắt dìu từng bước kịp đà hồi quê
Việc làm không việc đề huề
Nói như không nói khen chê mặc đời
Đa hình tận độ kịp thời
Chúng sinh hiểu biết căn cơ không đều
Dung hòa một mối tình siêu
Nói vừa thuận ý nuông chiều thuận ưa
Thăng trầm có biến ngăn ngừa
Giữ hơi rơi lệ thuyền đưa gắng chèo
Nụ cười bí ẩn yêu kiều
Thương con làm mẹ nuông chiều mớm cho
Mỗi khi bạn đạo cu cò
Làm cha hùng dũng giận do gắt cần
Sân thanh nghiêm nghị dịu nâng
Mượn giòng nước mắt ban ân từng người
Mong sao bạn đạo được tươi
Chạy lòng chạy miệng, Phật Đà độ tha
Nụ cười bí ẩn sâu xa
Nhìn hình bài vị, Thầy ta nghĩ gì ?

*Cà Mau, 20/10/2009
Phúc Tâm*

THANH TỊNH

NHẤT thời hành đạo đặng an lành
TÂM tánh tu hành đạo pháp thanh
BẤT chánh đạo đời kiếp khổ trước
LOẠN tâm khó tịnh chẳng tồn sanh.

*Sài Gòn, 30-10-2009
Minh Vô Vi*

VĂN MÃ BÊN CON

1. Đức Thầy không chết đâu mà !
Tình thương Đạo đức ta bà còn đây
Thầy đi để lại chốn này
Công trình tu học chẳng phai chẳng mờ.
2. Tình Thầy trò chẳng u ơ
Thương Thầy phải giữ đúng giờ đêm đêm
Thầy về ngự cõi êm đêm
Chúng con trau chuốt mỗi đêm mỗi ngày.
3. Thương Thầy chẳng có đôi thay
Tử sanh gì cũng Tổ Thầy chúng con
Còn Trời còn Đất sắc son
Nhớ thương Thầy Tổ, nhớ tròn phận con.
4. Dầu cho biển cạn non mòn
Đất trời dâu biển ! Vẫn còn học tu !
Đêm qua ngày đến lu bù
Nếu không tâm thức ! Tâm u mê phiền !
5. Tổ Thầy để lại thiện duyên
Trao cho ai muốn: học thiền tu tâm...
Thức tâm mới biết sai lầm !
Còn mê, chưa giải, còn tâm não phiền !
6. Xa Thầy vẫn giữ mãi duyên
Hương Thiên đàng để đạt duyên ngộ Thầy
Nhớ thương đầy ấp chốn này
Thầy về, con ở lại đây tu hành.
7. Lòng thành độ khắp chúng sanh
Mấy mươi năm tạo thiện lành thế gian
Con đường vượt khổ gian nan...
Mà Thầy Tổ đã thẳng đàng chứng tri...
8. Trao về hậu thế xét suy
Ai mong giải thoát hãy thi hành thiền
Ngoan hiền tu học siêng năng
Trên kia Thầy Tổ đợi hiền nhân lên.
9. Đêm ngày đời đạo vững bền
Nhứt tâm tu học kề bên bước Thầy
Tiếc chi định mệnh an bày
Thầy về, để lại tương lai chúng mình.
10. Thầy ơi mãi mãi đẹp xinh
Trong từng tâm thức hồi sinh với Thầy
Tử sanh thiên giác theo Thầy
Quý thương Thầy gọi lại đầy tràn gian...

*Tân Bình, 21-10-2009
Tì Hùng*

TÂM MINH

Địa ngục Thiên đàng tự chính mình
Tâm hành luyện đạo sửa tâm mình
Chùa chiến thờ cúng muôn thời thịnh
Phật pháp Vô Vi vạn kiếp vinh
Trời Phật Tổ Thầy con bái kính
Hòa cùng điển giới hiệp chơn linh
Huyền vi bản thể trong thanh tịnh
Tu luyện năng hành tự chứng minh.

Sài Gòn, 30-10-2009

Minh Vô Vi

MINH THIÊN

Một lòng tu luyện Tổ Thầy khuyên
Phật pháp Vô Vi Phật Tổ truyền
Ngũ uẩn bất thông xa giới điển
Luyện Hồn xuất thể trở về Thiên
Đệ Huynh Tỷ Muội, thành tâm nguyện
Khẩu thuyết bất hành đạo đảo điên
Hành đạo trọn đời Phật chứng kiến
Toàn cầu Thế Giới học tu thiên

Sài Gòn, 30-10-2009

Minh Vô Vi

THIÊN ĐƯỜNG HGT

Hằng tuần Chủ Nhật đến Thiên Đường
Mặt sáng siêng hành trông dễ thương
Đôi mắt tối thui thêm nghiệp chướng
Bằng lòng nhận Pháp trụ lư hương
Tâm về nẻo chánh Trời ban thưởng
Pháp Lý Vô Vi là cổ hương
Tu luyện năng hành thiên hướng thượng
Luyện tâm sửa tánh đạo tình thương.

Sài Gòn, 28-10-2009

Minh Vô Vi

KIỆP LAI SINH

Nhân thân nan đắc, kiếp lai sinh
Cầu trúc cơ năng, bởi vạn linh
Giáo dục cộng đồng, trong thượng giới
Tâm linh hội tụ, mới thành hình.

Phật Pháp nan văn, chẳng biết phân
Bởi không tu sửa Ý – Tâm – Thân
Chơn Thức chưa mở sao nghe được
Thanh tịnh, hòa tan mới định thần.

Thiên duyên nan ngộ, bởi cơ cầu
Ý niệm làm sao rõ pháp mầu
Phải có Điển Quang, đồng thiện giả
Hòa đồng chủng giới mới gom châu.

Phật quốc nan sanh, lối đạo tràng
Quân bình trật tự, nội tâm an
Hiệp hòa ngũ tạng, đồng quy nhất
Nhất lý, lưỡng nghi trí huệ quang.

Thủ Đức, 26-10-2009

Huệ Tâm

TU KHÁC PHẠM

Tu thời sống khác người phạm
“Lỡ đời lời đạo” không ham tranh giành
Mặc ai lật lọng, từ thanh
Còn ta tu luyện thực hành đến nơi
Tự tan tan tự cõi đời
Sướng rồi hết sướng luân hồi trả vay
Nhắc nhau tự thức đêm ngày
Lập nền tu học không đầy lấy thân
Luật sanh luật tử giải phân
Thân tâm diu tiến cần mình hơn người
Tu hành đừng để “Cứt cười”
Ăn hại đái nát ít người nhiều phe
Cứt cười chế giễu ai nghe?
Cứt ban thực phẩm te te cứu đời.

Sài-Gòn, 26-10-2009

Minh Gót

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 21 tháng 03 năm 1971

Duyên lành kết hợp pháp chung hành
Trí dũng chuyển phân nguyện sở thành
Tự kiến phân hành nơi chánh giác
Sắc không không sắc nối duyên lành.

Bầu Trời duyên diễn phân hành
Thiện tâm đón tiếp hợp thành tiến tu
Cảm giao giao cảm phân bù
Tình đời đen bạc vây tù phải mình
Thế gian tạm bợ chút tình
Sanh ra lão tử chính mình phải lo
Phật Tiên cũng chẳng dẫn dò
Chính ngài cũng đã tự lo lấy ngài
Muốn tu chớ vội nghĩ sai
Chớ nên tu giả lẫn hai đạo đời
Đời thời ngoại cảnh chẳng rời
Đạo thời chẳng hiểu mượn lời nhủ khuyên
Phật Trời chẳng phải của riêng
Của chung thiên hạ tùy duyên khởi hành
Xưa kia Phật đã thuyết thành
Tâm con là Phật tự hành tiến tu
Chớ nên oán trách đui mù
Phật không gia hộ nên tù oán than !!!
Chính người đã tạo cơ hàn
Bần cùng nguyên lý lập màng giả tâm
Bánh khoai cúng Phật hát ngâm
Trường khai kinh kệ nội tâm bất hòa
Vậy ai là kẻ thật thà ?
Phật đâu có bảo vậy mà cứ sai ?
Ước mong chư vị quý ngài
Xét xem thế cảnh ai tài hơn ai ?

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên